

Publicerad 2013-08-20 19:11 av Heikki Hellman

Författarens eget foto. Zinnias, min dotters odlingar

SENSOMMARNS TANKAR

I morse ösregnade det.

Regnvattnet rann från takskägget

som en olåst vattenkran!

Himlen var höljd av mörkgråa moln.

Regnet var ihållande.

Vemodet smög sig på mig , blev nedstämd,

jag tyckte att det var ett förebud om höst.

Aspblad fladdrade dystra i vinden,

men ännu sommargröna.

I går åt en större svärm av starar

gräsfrön i gräsmattan.

Samma fåglar satt nu i led på elledningen,

deras migration är nära!

Tanken om senhösten är mig ej kärkommen.

Jag blir då drabbad av vemod.

Berodde det på det att jag kom

att tänka på dig?

Ingen dialog med dig sedan ett helt år!

Du vill bara vara för dig själv.

Jag förstår dåligt din negativa inställning!

Men du kan inte bli av med mig,

då du är en del av min härkomst,

jag går bredvid dig obemärkt.

Jag är betryckt av en ångest men vet inte

med vem kunde jag dela min ångslan.

De mänskliga kontakterna i min ålder

blir färre, vissnar ner av naturliga skäl.

Vi lever inte evigt här!

Även du och jag, en dag är vi borta,

definitivt bortgångna.

En gång avliden, vill jag inte mera

återvända hit som en vålnad eller spöke,

på vilkas existens jag inte tror annars!

Gärna skulle jag hålla mig gömd

i din vackra trädgårds blomsterodlingar.

Jag tittade på dig i mitten av

mina favoritblommor, zinnian,
eller gömd i dina vinbär och gröna blad!

Mitt liv har inte gett mig allt det
som det skulle ha kunnat ge!
På min lott föll också
ouppfyllbara förväntningar och förluster
som är vanliga under ett långt liv.
I livet möts glädjeämnen och sorger.
Båda känslor kan gråtas mycket.
Det gjorde jag också, det har tröstat,
tårarna blir torra med tiden.
Man kan ta blicken ifrån besvikelser,
rikta blicken upp och i framtiden.
Ibland frågar jag mig,
varför gick det för mig så här?
Måste jag ännu erfara en ny motgång
i form att hon gör mig motstånd.
Det känns som en avstöttningsreaktion!

© Heikki Hellman 2013-08-20

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Heikki Hellman med Poeter.se id #36177 innehar upphovsrätten